

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 30.
Scrisorile nefrancate nu se
primesc. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSERATE se primesc la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ur-
mătoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas, Heinrich
Schaler, Rudolf Mosse, A. Oppolitz
Nachfolger; Anton Oppolitz, J.
Danner, in Budapesta: A. V.
Goldberger, Ekstein Zeman; in
București: Agenția Havas, Buc-
cursale de România; in Ham-
burg: Karoly & Liepmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o coloană 6 or. și
50 or. timbru pentru o publi-
care. Publicării mai dese după
tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o
serie 10 or. sau 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIII.

„Gazeta” iese în ziua care di.
Abonamente pentru Austro-Ungarie:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
poștale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
Târgul Inului Nr. 30 etagiu
I.: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 or.
Ca dușul în casă: Pe un an
12 fl., pe 6 luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 or. v. a.
sau 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 163.

Brașov, Joi, 25 Iulie (6 August)

1896.

Altă comediă!

Dilele trecute, când correspon-
dentul nostru din Oradea-mare ne
împărtășia, că vicespanul de acolo
a oferit vicarului episcopesc gr. or.
Iosif Goldiș mandatul de deputat
în Ceica, devenit vacant prin nu-
mirea deputatului Silviu Rezei ca
inspector școlar reg., nu puteam în-
țelege încă pe deplin noima acestei
neasteptate schimbări pe scena ma-
melucescă, pusă în lucrare de către
guvern tocmai la spartul târgului,
când și așa numai câte-va luni mai
durează mandatul actualei diete.

Astăzi, cetind în foile guver-
namentale în ce chip și-a desfășu-
rat părintele vicar Goldiș progra-
mul său, ca candidat nou de noită
al partidei dela putere, am fost pe
dată în clar cu totă comediă, ce se
înscenază în cercul electoral al
Ceichi.

Nu mai trebuie să-o spunem, că
Silviu Rezei a fost ca deputat cu
totul nebăgat în seamă, atât în dietă,
unde era un simplu votant la ordi-
nele guvernului, cât și afară din
dietă, în sinul poporului și al pro-
priei române, unde nu juca nici un
rol. Li-a trebuit prin urmare guver-
nanților un mameluc, care totuși să
represente cevași, decât nu altfel,
prin oficiul său de frunte bisericesc,
și care să fiă un bun mediu
pentru a pune în practică princi-
piile de împăcare, desfășurate nu
de mult de către diferite consortii.

Li-a trebuit domnilor Banffy-
Perczel o nouă figură pentru jocul,
ce voiesc să-l inițieze, strigând ca
comedianții, cari umblă cu șetrele:
„Poftiți, Domnilor, înăuntru, căci
indată se va începe reprezentația!”

Au luat pe vicarul Goldiș, ca
să-l arate publicului spectator, și
cându-i: „Etă un specimen de de-
putat român guvernamental, euro-
penesc, după chipul și asemănarea
viitorilor mameluci, meniți a pro-

duce ne mai veduta comediă a îm-
păcării Românilor cu Ungurii sub
conducerea marelui pașă-echilibrist
Desideriu Banffy!”

Înainte de toate trebuie să decla-
răm, că discursul-program, cu care
a debutat vicarul Goldiș Lună în
aintea alegătorilor din Ceica, ne face
impresiunea, că a fost compus și
stilizat în Budapesta, și că i-s-a trimis
la Oradea-mare ca și rolul unui ac-
tor, ca să și-l învețe bine și să se
producă așa, după cum dorește re-
gistrul.

Tot ce s'a scris în organele lui
Banffy, tot ce a fost deslășurat în
cunoscutele enunțuri ale compa-
niei Gáll, inspirate de guvernul un-
guresc, precum și tot ce s'a scris
de cunoscuta campanie Slavici-Brote
cu privire la absoluta necesitate a
grabnicei rezolvări a conflictului din-
tre Români și Maghiari: toate acestea
idei și principii de umilire și de ca-
pitulare națională pentru „buna pace”,
le vedem desfășurate punct de punct,
cu o uimitoare conștiințioasă, de
cătră marele cameleon bisericesc,
odiniora profesor la Arad, Iosif Gol-
diș, în așa felul program al său.

Mai întâi părintele Goldiș se
declară de aderent necondiționat al
partidei liberale-guvernamentale, și
când, că domnia acestei partide a
fost în toate privințele binecuvântată
pentru țară.

Acosta este mărturisirea obliga-
mentului, ce l'a luat asuprași ca ma-
meluc, și nu are decât o importanță
personală pentru conștiința părin-
telui Goldiș. Ceea ce urmăzează, însă,
este mai mult decât o afacere, ce
se restringe la sufletul vicarului, este
unghița, ce se aruncă pentru a prinde
și sufletele conaționalilor săi, este
ghiara pisiceii, ce iese din sacul gu-
vernamental.

„In cadrul programului partidei
liberale mă voiți nisui” — și Goldiș
— „de-a promova interesele spe-

ciala ale religiunii și ale naționali-
tății mele”.

Așadere cinstitul mameluc, ce
și-l'a ales br. Banffy, ca să propo-
veduască învățăturile sale în ajunul
noulor alegeri dietale, vrea să facă
pe lume să credă, că slujba de de-
putat guvernamental se poate uni cu
lucrarea pentru interesele speciale
ale religiunii și ale naționalității ro-
mâne.

Acosta au mai dis'o și alții, cari,
ca și vicarul din Oradea, s'au lăsat
să fiă duși pe ghiața politiceii ma-
ghiare guvernamentale. Dér ce re-
sultate au dobândit ei? Ce inte-
rese ale neamului lor au putut pro-
mova?

Am vădit, cum au lucrat pen-
tru aceste interese speciale un Gáll,
Rezei și alții, cari au trebuit să vo-
teze la poruncă legile bisericesci-
politice. Și vedem cum înțelege pă-
rintele Goldiș acele interese speciale,
când vine în discursul său a pune
pecetea și semnătura sa pe tot ce
s'a făcut și s'a lucrat până acuma
pentru unificarea statului, prin în-
troducerea legilor bisericesci, prin
maghiarizarea conducerii matricule-
lor ș. a.; și când pledează pentru vii-
torea pacificare a confesiunilor prin
împărțire din partea statului de milă,
numită și „dotațiune” ori „congrua”,
între proți, și în deosebire între cei
greco-orientali și protestanți.

Dér de ce să mai pierdem cu-
vinte, când în vorbirea d-lui Goldiș
se află și frase banale maghiare ca
acestea: „Cetățenii patriei de orice
religiune și limbă se împărtășesc de
aceleași drepturi și îndatoriri”.

Decă ne împărtășim cu toții de
tote, în bine și rău, atunci ce înțe-
les mai pot avea interesele speciale
de lege și limbă, despre care vor-
besce el?

Părintele Goldiș se declară ne-
condiționat aderent al unificării sta-
tului prin folosirea exclusivă a lim-
bei maghiare, tocmai în detrimentul

acelor interese speciale. Și ce noimă
pote avea, ca atunci, când acele in-
terese speciale sunt mai mult ca ori
și când amenințate, d-l Goldiș să
facă elogiuri progresului maghiaris-
mului modern și să apeleze la toți
cetățenii ca să se înfrățescă și să se
împace?

De unde și până unde am fi
ajuns de-odată la aceste vremuri de
reciprocă înfrățire și împăcare?

Ni-se pare, ba mai mult, vedem
și simțim, că părintele vicar Goldiș
a pășit aici pe un teren foarte lu-
necos, pe care și până acuma mulți
și-au frânt gâtul: pe terenul fatal al
tradărei intereselor speciale ale legii și
naționalității române.

Nu schimbă nimic din fatala și
nenorocita situație, ce și-a creat-o
vicarul Goldiș băgându-se slugă la
Banffy, provocarea la politica este-
riora și la interesele așa duse iden-
tice ale Ungariei și ale României.
Pote să fiă de-o miia de ori un in-
teres al monarhiei noastre, de-a trăi
în strinsă amicitie cu România și
vice-versa. Dér prin acesta nu se
schimbă nimic din trista realitate,
că existența națională a Românilor
este de-a dreptul și în mod grav
atacată prin politica violentă de des-
naționalizare, pe care d-l Goldiș s'a
angajat a-o apăra și glorifica.

Mărturisim, că cu toate antece-
dențele sale, nu l'am creșut pe pă-
rintele vicar așa de rău Român, ca
să nu vadă, în ce prăpastie s'a arun-
cat, când a primit misiunea de ma-
meluc special al lui Banffy.

Planurile ministrului-președinte
unguresc sunt invederate. El crede,
că prindend în laț pe vicarul epis-
copesc dela Oradea, a făcut un pas
însemnat pentru campania sa de
cumpărare a sufletelor. Pote crede
Banffy și cu soțul său dela interne
ce vor voi; de ar veni însă chiar
și cu o sută de Goldiși nu va pute
să sgdue întru nimic în poporul
român convingerea, ce-a prins deja

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

Despărțirea.

De D. N. Sestawu

„Ai avut o eselență ideii, Kolja, să
aranjezi un piknik, afară de oraș. Imi plac
astfel de petreceri intime”.

Astfel vorbea o tină și svelta blon-
dină, cu ochi mari albaștrii, pe când urca
la brațul bărbatului ei treptele șternute
cu covore bogate ale unui hotel elegant
din jurul Petersburgului.

— „De mult aveam intențiunea să și
fac această plăcere, dér n'am putut aduna
la un loc însoțitorii necesari, răspunde soțul
Xeniei Pawlovna, un ténér și cunoscut pic-
tor, cu numele Nicolae Andreievici Roșșin.

Erau de ce ore s'era și cea mai mare
parte a societății se adunase deja.

— „Ah, în fine! Aranjatorul, său mai
bine urzitorul și creatorul serbarei n'ostre
de azi și aproape cel din urmă!” se
auziau voci, când intră în sală Nicolae
Andreievici.

— „Scusați, am întârziat puțin... m'a
reținut soția”.

— „Fără D-ta, Xenia Pawlovna, nu
ne-am fi hotărât să deschidem balul”, și
Sergie Constantinovici Bagrezor, un ténér
oficer de cavalerie, sărutând mână tinerei
femei și zornăind din pinteni.

— „Și pentru ce? întrebă Xenia Paw-
lovna cu chochetărie.

— „Pentru-că fideli supuși așteptau
sosirea reginei lor”, șopti Sergie Constan-
tinovici cu galaaterie și primi ca răsplată
o privire recunoscătoare și mult pronun-
țătoare.

In camera de alături se servise un su-
peu și toți se îngrămădeau într'acolo. După
ce se termină supeul, sunetele unui vals
ochiămară în salon întreaga societate și pă-
rechile începură să se învârtăso.

Când veni la rând mazarca, animația
ajunse la culme. Xenia Pawlovna dansă
cu Bagrezor, care ținea strins lipită de
pept svelta ei figură, ca și când n'ar fi
voit de loc să o scape din brațele sale. Ea
simțea, cum respirațiunea sa ardețore și
atingea fata și odată se aplică atât de tare
incât i se părea, ca și când ar fi voit să
o sărute.

— „Ești nebun... ce voiesc să faci?”,

șopti ea înspăimântată, dând capul la o
parte.

— „Te iubesc!” șopti Bagrezor și
însoți aceste cuvinte cu o stringere de
mână.

— „Taci pentru Dumnezeu. Cum poți
să fi atât de neprevădător... aici!”

— „Xenio, am cetit în inima ta”,
continua el cu pasiune, „și știu, că nu-ți
iubesci bărbatul, — răspunde...! mărtu-
risesce...”

— „Nu știu... Trebuie să mă examinez
pe mine” șopti Xenia și ochii ei căutau
involuntar pe Roșșin, care stând rășimat
de ușă, urmăria toate mișcărilor ei.

— „Răspunde Xenio”, și Bagrezor.

— „Nu aici... nu astăzi... Dă-mi timp,
ca să mă decid... Nici mâne s'era, sunt sin-
gură acasă”.

Mazarca se terminase și Bagrezor
își duse dama la locul ei. Făcend un com-
pliment, o privi rugător. Ea șopti repede.

„Ei bine, mâne vei primi răspunsul”

„Xenia, te-ași sfătui, să te odihnesci
puțin” auți ea la spate vocea bărbatului
ei. „Din cauza sănătății tale nu trebuie să

treacă ore-cari margini... După ce te vei fi
recreat, vom merge acasă”.

Xenia Pawlovna creșu, că aude în
vocea soțului ei o imputare și îi trecu fiori
de ghiață, deși sângele îi clocoțea în vine.

O jumătate de oră mai târziu ședea
ea în trăsura, se ghemui într'un colț și în-
chise ochii, căci se temea de întrebările
soțului ei. Idea, că ore ultimele vorbe nu
cumva vor fi ajuns la urechile soțului ei,
o neliniștea foarte tare. In curend însă
alungă aceste griji. Nu era de prevădit,
căci de altmintrelea Roșșin n'ar fi tăcut...
Acum ea se simțea obosită. Nici nu știa
cum a ajuns acasă. Capul îi vijeia, așa în-
cât numai cu mare greutate își putea ținea
gândurile.

— „Cocónă, pentru Dumnezeu, vino
repede”, auți ea vocea camerierei. Dom-
nului i-a venit rău”.

Xenia Pawlovna se repeși în odaia
soțului ei, unde acesta zăcea jos palid, ne-
mișcat și cu fata desfigurată.

„Kolja! Kolja! Ce s'a întâmplat?
Ce-ți este?” strigă ténăra femeie îngrozită,
dér nu primi nici un răspuns. Xenia cășu
în genunchi și cuprinse mâna sa rece c.

adânci rădăcinii, că cel mai mare pericol pentru existența sa națională este și rămâne deocamdată politica violentă de maghiarizare.

Convingerea acesta nu o vor răsturna nici un soi de vorbiri de program ca cea dela Ceica și nici un fel de manifestații de dragoste și simpatia între domnitorii Austro-Ungariei și României. Așa ceva însă nu intră în căpățina unor suflete servile, cari n'au nici măcar curajul și simțul de onoare, de-a mărturisi o stare de lucruri, despre care înșiși trebuie să aibă cea mai clară cunoștință.

Nu umilirea și lașitatea este calea, care poate să pregătească pentru odată adevărata înțelegere între popoarele acestui stat, ci acesta o va face numai lupta pe față cu curaj și cu demnitate pentru salvarea existenței naționale, pentru binele patriei și pentru triumful ideilor de umanitate și de libertate!

„Pentru limba maghiară“.

Diarul kossuthist „Egyetértés“ publică în numărul său dela 31 Iulie sub acest titlu un articol la loc de frunte. Din fiă care șir al amintitului articol transpiră atâta îngâmfare, un șovinism atât de neîmpăcat, o mania atât de turbată de-a maghiariza și asimila tot ce nu e maghiar, încât spre curiositate vom reproduce aci pasagiile cele mai marcante din el, pentru-ca cetitorii să-și potă face érași odată o iconă despre armele fanatice și modul, cu care compatrioții noștri maghiari, ajungând acuma până la delir, voiesc cu tot prețul să absorbă și să contopescă toate naționalitățile conlocuitoare cu ei.

Nici în zilele de bucurie — și ce numitul diar — nu e permis să uităm de întrelăsări seculare și de acele probleme, a căror rezolvare eficace cu putere obligatorie cade în grija atât a statului cât și a societății. Nu e permis să uităm, că suntem o națiune mică, icuită între popore de neam străin; nu e permis să uităm, că aci în lăuntrul țării naționalității de diferite limbi încungură maghiarismul tenace și puternic, dér mic la număr.

Este o mare și grea problemă de stat, a câștiga pentru idea de stat maghiar și a crește în spirit național maghiar naționalitățile, cari lăncezesc sub ocrotirea și tutoratul demagogilor cu porniri dușmănoase; o problemă, care nu se poate rezolva cu succes fără de muncă, bunăvoință și însuflețire împrumutată din partea societății. Societatea posedă mijloace corăspundătoare și puternice, prin cari pôte promova întărirea statului. Astfel sunt reuniunile culturale și pentru lățirea limbei, cari prin in-

ințarea de școle și Kisdedov-uri, prin ajutorarea învățătorilor și prin promovarea scopurilor culturale (??) pot câștiga pe seama națiunii acele elemente, în cari se pôte constata și dorință și pornire de a-se contopi în națiunea maghiară, nu numai din punct de vedere al simțământului, ci și al limbei.

Avem dreptul de-a pretinde, ca fiecare fiu al națiunii (!!!), — care este credincios patriei sale, și pentru care pământul acesta servește chiar așa ca patriă, ca și pentru Maghiari, — să nu cunoască altă patriă și să-și fiină ca datorință de a-și însuși limba statului, séu în tot cazul să-și dea nisuița de a-o cunoaște și înțelege. Suntem însă departe de acolo, ca pe cale volnică să tindem a-ne ajunge scopul. Volnicia și arbitriul nu au fost niciodată însușiri ale Maghiarului (!!!) și nu se unesc cu virtuțile sale curate. Dér când vedem, că în toate ținuturile țării noastre există între poporele de limbă străină elemente, cari înclină spre Maghiari, cari voiesc și doresc să devină Maghiari, și intențiunea lor patriotică e împedecată numai prin faptul, că statul și societatea nu sunt gata de jertfe; atunci suntem cuprinși de amărăciune, vădând, că din banii cetățenilor apăsați de greutatea dărilor se căpătuesc cei cari trăiesc din cassa statului, vicinalității și neguțătorii de chipuri, și numai factorul cel mai sănt și mai binefăcător al țării, adecă cultura (??) se bucură tot-de-una de o sorte vitregă.

Aci „Egy-s“ reproșeză reuniunilor de cultură maghiară, că ele nu muncesc și nu jertfesc destul; acasă clasa bogată, pe nemeși și pe prelați, că aceștia nu lucră aprôpe nimic în folosul maghiarizării, și nu fac nici o fundațiune spre acest scop; apoi continuă astfel:

O mare parte dintre Români, mai ales cei din comitatele Timiș și Caraș-Severin, înclină spre Maghiari. Numai înainte cu câțiva ani s'au adresat la autorități comune întregi, între cari moșnegi bătrâni și încovoieți ca să le dea ocaziune de a-și însuși limba maghiară. Ei s'au rugat de bună voia, în interesul lor, fără de a-se înfrica, că învățătura acesta le va costa jertfe. Că la ce rezultate s'ar puté aci ajunge cu sprijin material corăspundător, pôte înțelege numai acela, care șoi, că am avut comune mai bogate germane, cari au fost în stare să jertfescă mai mult pentru scopuri culturale, și cari în 10—15 ani s'au maghiarizat cu totul.

Șovinistul organ kossuthist încheie apoi, provocând organele administrative maghiare, pe învățătorii și în fine pe fiă-care membru al societății maghiare, ca toți, umăr la umăr, să lucre din toate puterile pentru maghiarizare și pentru lățirea culturii (??) maghiare.

Adunarea generală,
a Despărțământului VIII. Deva, ținută în
opidul Huniádóra, la 1 August 1896 st. n.

Huniádóra, 2 Aug. 1896.

— Impărțirea premilor, votate de „Reuniunea femeilor române din comitatul Huniádórei“ — Teatru român. — (Babul. — Călușerii.)

Stimate D-le Redactor! O adevărată srbătore culturală și națională a fost erl în opidul Huniádóra, cu ocaziunea adunării generale a Despărțământului.

Des de dimineață în piață și pe strădele opidului nostru, undula mulțimea óșpeților, sosiți din toate părțile comitatului, ba și din locuri îndepărtate. Cât de răpitor era, să veți atâta lume românească, atâtea fetițe vesele și așa conveniri amicabile.

Comitetul Despărțământului, a fost întimpinat, afară de oraș, printr'un comitet de primire, condus de bravul preot din loc. d-l George Oprea, și apoi pe mai multe trăsuri intrarăm cu toți în oraș și merserăm în biserica gr. or. la celebrarea sântei liturgii.

După serviciul divin, directorul despărțământului d-l Francisc Hosszu-Longin, în prezența unui public numeros și ales deschise ședința cam cu următoarele:

Onorată Adunare!

Asociațiunea Transilvană, pentru literatură și cultura poporului român, întemeiată încă la anul 1861, în restimp de 35 de ani, în continuu a fost, ca o faclă nestinsă, în mijlocul poporului român, sotos de cultură și rivnitor pentru înaintare. Acastă asociatiune, care a intrunit sub stindardul ei, pe cei mai aleși fii și fiice, a neamului nostru, a fost deapurarea stéua conducătoare a tuturor acelor, cari prin muncă și iubire de neam au lucrat în brazda culturii românești.

Nu este suflet viu de Român, care să nu cunoască scopul, care să nu înțelegă tendința și care să nu doréască realizarea mărețului scop, ce Asociațiunea Transilvană și l'a ales și care țintescă cu atâta ardóre! Rezultatele binefăcătoare ale Asociațiunei și de și simțându-le tot Românul, mândru de numele său, își ține de-o sântă datorie, ca să potă intra în acea legătură, care mereu lucră spre mărirea numelui de Român.

Asociațiunea Transilvană, pe lângă alte multe hotăriri folositoare și mărețe, în adunarea generală ținută la Șomcuta mare în anul 1869 a decis și înființarea Despărțământelor. Pe rând pe rând, s'au înființat mai multe despărțăminte în diverse părți locuite de Români, — și étă că de present avem la 40 despărțăminte.

Inteligența română, din comitatul Huniádórei, înțelegând și ea, neprețuitul folos, ce-l pot aduce despărțămintele, la anul 1873 în 24 Faur, a înființat Despărțământul VI numit Deva, care după arondarea mai nouă a devenit Despărțământul VIII, — și étă

că astăzi, pe teritoriul comitatului nostru, mai avem încă trei despărțăminte, al Orăștiei, al Hațegului și al Bradului, — o strălucită dovadă, că Românii din aceste părți, câtă atențiune dăm scumpei noastre Asociațiunii și cât de mult dorim înaintarea în cultura a nemului, din care facem parte.

Despărțământul nostru déră există deja de 23 de ani. În acest interval despărțământul nostru a desvoltat o activitate atât de laudabilă, încât în mai multe adunări generale ale Asociațiunei am fost distinși. Durere, trebuie să mărturisim și aceea, că au fost și ani, în cari Despărțământul nostru nu s'a mai putut bucura de distincțiunile de mai înainte, fiind-că din mai multe cauze nu a putut desvolta o activitate mai rodnică.

Cu toate aceste sperăm, că în viitor Despărțământul nostru va dovedi de nou, că érași pôte și vrea, ceea ce a putut și a voit în mai mulți ani dearândul.

Despărțământul nostru, precum vă este cunoscut, mai în toți anii a ținut adunări generale în diverse locuri ale cercului de care se ține, înaintând, după putință, scopul Asociațiunei noastre.

Este a treia óră de când Despărțământul nostru își ține adunarea generală în acest ospital opid.

Astăzi, a treia óră, frații Huniádóreni ne primesc cu atâta iubire și cu atâta atențiune! Cine să nu se însuflețescă, cine să nu fiă mândru, vădând atâta dragoste frățească, cine să nu fiă plin de speranță, că Despărțământul nostru, după această adunare, érași va lua un nou avânt și Asociațiunea noastră va avé érași un singur sprijin în membri, cari compun acest Despărțământ.

Veniți deci iubii frați și drage soróre să ne grupăm sub mândrul stindard al culturii noastre naționale, — veniți să muncim întru ridicarea neamului nostru!

Cu inima plină de iubire frățească, salutându-vé de bine venire, declar ședința adunării generale de deschisă!

Luând cuvântul părintele George Oprea, într'o vorbire aleasă și pronunțată cu multă însuflețire a arătat însemnătatea culturii în genere și a culturii noastre propagată de Asociațiune în special, făcând apel la toți câți n'au pregetat a veni la această adunare, ca să sprijinésă cu totadinsul scopul ce-l urmărescă Asociațiunea prin Despărțăminte. Salută apoi de bine venire atât comitetul Despărțământului, cât și pe toți cei de față. (Viue aprobări!)

A urmat, amésurat programului, citirea prin actuarul Dionisie Ardeleanu, a raportului comiteului, despre activitatea prestată dela ultima adunare generală.

Din acest raport se vede, că comitetul Despărțământului, a executat mai multe concluse ale adunării generale precedente și după putință de nisuit, să înainteze scopul Asociațiunei.

ghiața. În acesta vădú ea o bucată de hârtă, pe care o smulse repede și ceti:

„Scumpă, iubită! Scuză că n'am putut să te fac fericită. Sciu totul! Ceea ce voesc să răspundú tu lui Bagrezor te va umili ca femeă a mea atât în ochii săi cât și în ai tăi. Îți dau prin urmare libertatea, otrăvindú-mé cu Cyankali. Fii fericită cu el și ea acesta ca ultima dovadă a amorului meu“.

După câteva minute intră medicul în cameră.

— „Ajutorul omenesc este aici zadarnic“, murmură medicul, după ce pipăise pulsul și inima.

— „Mort!“ esclamá Xenia. Nu, este posibil! — Kolja... te iubesc numai pe tine! Ah, vorbește — vorbește numai un singur cuvânt!... Auđi!

Dér Nicolae nu auđia, oi zăcea țeapén și mut. Xenia Pawlovna își perdú consciința și când își veni în fire trebui să se gândescă mult până când să-și aducă aminte de tot ce s'a întâmplat. Clătânându-se intră în sală, unde vădú arđend lumânări gróse de céră și printre gardină pătrunde lumina zorilor zilei.

Cu pași nesiguri se apropia de sicriu

și ridică vélul. Nu mai era nici o îndoială... era mort. Ea se aplecă spre densus și depuse o sărutare pe buzele sale descolorate și reci. Pêrul era dat înapoi cu neingrijire, după cum îl purtase în viață și ea vădú lămurit încreștitura sprâncezelor, care era o dovadă a supărării sale. A plecat mánios pe lumea cealaltă? . . . . .

Xenia, privind acum asupra mortului, pe dinaintea ochilor ei se ivi trecutul. Ea își aduse aminte de séra în care el i-a mărturisit amorul și i-a cerut mâna. Ea nu a devenit din atragere soția lui, căci, abia eșită din institut, nu-și înțelegea inima și ea credea, că aparține lui Sergie Bagrezor, vérul amicei sale Lisa Gorbatina. Părinții ei o hătărâră să dea mâna lui Roșșin, pentru-că în acesta vedeau ei mai multă garanția pentru viitor. Xenia învățase a cunoaște calitățile escelente ale soțului ei și acum, durere pre târđiu, ajunsese la convingerea, că și pe el îl iubesc...

Roșșin avuse succese repeđi și strălucite; tablourile sale fură primite la expozițiuni și vëndute cu preț bun. Xenia se supără pe el, că-și petrece vremea între lucrările sale și între dênșă, ea pretindea

mai mult, voia să domnescă singură. Acum înțelegea ea, că luxul, cu care o încunjura și bunăvoința, cu care își împlinea toate caprițiile a fost toomai rezultatul acestei munci fără preget, de care a fost atât de gelóasă, pentru-că ea nu a putut nici-odată înțelege, că pensulei, colorilor și pânzei li-se cuvine mai multă preferință, decât ei...

Ea se arunca plângând asupra lui, cuprinse cu brațele corpul său rece și înțepenit... și să trase înapoi cu gróză, căci auđi lămurit vocea soțului ei strigându-o pe nume.

— „Xenia!“ auđi ea.

Ea scóse un țipet sfășiiitor.

— „O, nu te spăria așa“, dișe aceeași voce. „Noi suntem aici“.

— „Aici? unde?“

— „Ei, acasă“.

Xenia Pawlovna își deschise ochii și se arunca plângând de gatul bărbatului său, a cărui față bărbóasă o acoperi cu sărutări pasionate.

— „Ce-ți este?“ întrebă el mirat, mirându-se de această isbuonire de dragoste, ce nu se mai întâmplase până acum.

— „Am avut un vis îngrozitor. Slavă

Domnului, că a fost numai vis“, răspuse ténêra femeă tremurând de agitare.

El o luă în brațe și urcă soările.

— „Trebuie să-mi povestesc visul“, dișe el suriđend.

— „Nu cere acesta dela mine... Cel puțin nu acum“, se ruga ea și apoi continua: Iubesc-mé și fii indulgentă față de slăbiciunile mele.

— „Cei cu tine Xenio?“ o întrebă și îngrijat.

— „Ah, sunt atât de fericită, fôrte fericită“.

* * *

În séra zilei următoare când Sergiu Bagrezor veni, cameriera Xeniei îi spusé, că stăpána ei e bolnavă și că nu pôte să-l priméască. Acesta a fost și a rămas răspunsul la întrebarea sa, căci din đina această améndoi se mai vădú numai fugitiv.

Xenia era fericită și pe Bagrezor nu l'a mistuit dorul. Xenia însă nici-odată nu a spus soțului ei visul, pôte și pentru aceea, fiind-că nici el nu ceruse. Pôte ocupațiunea sa l'a făcut să uite să-o întrebé, ea însă nu l'a uitat nici-odată.

Ucu.

Din raportul cassarului Dr. Ales. L. Hossau, adunarea generală s'a putut convinge, că comitetul și în cele materiale a făcut tot posibilul, că banii s'au administrat în tota regula.

Aceste raporte s'au luat la cunoștință cu unanimitate. S'a ales apoi o comisiune pentru conscrierea membrilor noi și încasarea tacșelor restante în persoanele d-lor: Avram P. Păcurariu, Dr. Absolon Feier și George Oprea și ședința s'a suspendat pe câte-va minute.

După redeschiderea ședinței, — nefiind insinuate la timp nici disertațiuni, nici vre-o propunere, — Dr. Absolon Feier raportază, că s'au înscris: Un membru fondator: d-l Nicolae Dima, proprietar în opidul Huniádóra. Un membru pe viață, d-l Nicolae Stoichița proprietar în Hunedóra. Unsprezece membrii ordinari și 13 membrii ajutători, — că s'au încasat 40 fl. ca tacse restante și că peste tot s'a încasat suma de 419 fl.

Acest rezultat îmbucurător a electrisat tota adunarea, care a erupt în viue aclamări de „să trăiească!“

Directorul, declarând pe cei înscriși de membri ai Asociațiunii și ai Despărțământului, a invitat adunarea, ca să alégă doi delegați, cari să reprezente Despărțământul la adunarea generală a Asociațiunii, ce se va ține est an la Lugoș. Adunarea alege cu aclamațiune pe directorul Despărțământului și pe d-l Dr. Absolon Feier, medic în Hunedóra.

Directorul aduce la cunoștință adunării generale, că i-s'a prezentat în scris o invitație din partea fraților din Dobra, prin care invită despărțământul pe anul viitor acolo.

Adunarea generală i-a act cu bucuria de această invitație și decide cu unanimitate, ca adunarea generală a Despărțământului în anul viitor să se țină în opidul Dobra.

Verificarea protocolului se concred comitetului.

După aceste directorul Despărțământului, mulțumind fraților din opidul Huniádóra, pentru buna primire, precum și tuturor, cari au luat parte la acesta frumoasă adunare, declară ședința de închisă.

(Va urma.)

Discursul-program dela Ceica.

Etă, după foile guvernamentale pe scurt cuprinsul discursului-program, ce l'a ținut Lună înaintea alegătorilor din Ceica maghiară, vicarul episcopesc gr. or. Iosif Goldiș, ca candidat al partidei liberale maghiare:

Declară că este un aderent necondiționat al partidei liberale, a căreia guvernare a fost în tota privința binefăcătoare pentru țără.

Intre marginile programului partidei liberale se va nisui, de-a promova interesele speciale ale religiunii și naționalității sale.

Nu pôte nimeni nega, că țera acesta e chemată să joce un rol mare, când vede, ce progrese mari a făcut dela 1867 încôce. Și serbările strălucite milenare și expoziția dovedesc, că Ungaria ocupă o poziție deosebită între statele Europei apusene.

Nu trebuie însă uitat, că toți cetățenii acestui stat, aparțină ei ori-cărei naționalități, au avut parte din lucrarea, prin care Ungaria a ajuns la nivelul, unde se află astăzi.

Cu intrarea în viață a legilor bisericesci-politice statul a ajuns la modalitatea de unificare prin purtarea matriculelor esolusiv în limba statului.

Doresce, ca în fine să succedă pacificarea spiritelor încă tot iritate, și spre acest scop e de lipsă dotarea din partea statului a preoților, și mai ales a celor greco-orientali și protestanți.

Doresce, ca toți cetățenii Ungariei să lucre împreună pentru binele țerei și să contribuie la consolidarea ei, căci numai în modul acesta se vor pută nimici curențele dușmane.

Ce se ține de politica esternă, Goldiș

e convins, că sunt identice interesele Ungariei și ale României, și de aceea între ambele state trebuie să existe prieteniă sinceră. Acesta trebuie să servescă ca dogmă nu numai pentru toți Românii, ci și pentru toți Maghiarii, căci chiar și Ludovic Kossuth a recunoscut însemnătatea ei. Mai ales între curențele slavo-germane este de lipsă această alianță, pe care au inițiat-o Ioan Brătianu și Francisc Deak.

Amintesc cuvintele rostite de regele Carol cu ocaziunea încoronării, cătră deputațiunea Ungurilor din București, că și Românii își tem existența lor în fața panslavismului, și că originea și aspirațiunile poporului maghiar și român sunt antislave.

Chiar și Emanuil Gozdu s'a exprimat, că prevedința divină a destinat pe poporul maghiar și român ca să trăiească în vecinică pace și înțelegere.

Dintre statele dunărene România are rolul de căpeteniă spre Orient, față cu colosul ce se tot lătesce.

În fine spune, că el vede o conducere norocoasă a politicii esterne în faptul, că Carol I a făcut vizite la monarhul nostru; că în România s'a schimbat guvernul și actualul guvern dovedesc o atitudine simpatică față cu Ungaria; și în fine că monarhul nostru voiesce să facă vizită regelui român în București.

Metamorfoză. „Dreptatea“ din Timișoara, reproducând după „Tribuna“ cele scrise cu privire la părintele Lucaciu și la metamorfoza lui, adaugă la fine următoarele: „Părintele Mangra, dela Arad, — după cum ni-se spune, pe asemenea căi calcă. Pururea călător prin comune ca și prin țări străine, face tot mereu propagandă pentru „impăcare“ cu Ungurii și pentru „Tribuna vechiă“. Ora-când păr. Mangra era pururea urmărit de ochii puterii statului, acum nu mai are nici o temă: puterea statului îl scutesce, nu-l urmărește. „In politică nu este nimic statornic“, este argumentul D-lui Mangra cu care cuteză a se veri în cercurile de popor, ați cu vorbe de „impăcare“, în cari mai înainte străbătea cu vorbe de agitare! El drept, că „în politică nu e nimic statornic“, d'er' d-sa totuși aplică de tot rău acest principiu asupra d-sale, fiind-o d-sa nu este nici pe departe „politica“, ci este o persoană dela care în prima lină se așteaptă caracter individual, caracter și purtare de om cinstit. Dcă „politica“ s'ar fi schimbat — așa de iute și de radical — atunci omul, dcă ține la onorea și caracterul său, se retrage în pasivitate și lasă altora locul spre a face politică în sensul din urmă, d'er' nu face odată cu capul ceea ce face păr. Mangra: ați să lingă ceea ce er' a scuiptat“.

SCRIRILE ȚILEI.

— 24 Iulie.

Invetător român persecutat. Diarul archișovinist „Budapesti Hirlep“ spune, că invetătorul român Pavel Lupan din comuna Gros, diecesa Gherlei, a denegat să aranjeze cu școlarii săi serbarea milenară ordonată de episcopul Ioan Szabo. Mai departe afirmă numitul diar, că Lupan ar fi ținut în scôlă și înaintea poporului vorbirii agitatorice, accentuând, că poporul român nu e dator să serbătorească, deore-ce Maghiarii sunt tirani și țin în sclavi pe Români. La arătarea inspectorului de scôlă comisiunea administrativă a comitatului Sătmar a recercat acum pe episcopul Szabo să pornescă cercetare disciplinară contra bravului invetător și să-l suspendă din post.

— o —

Locotenentele-mareșal Teodor Galgoczy de Galantha, comandantul corpului 12 de armată din Ardél, consilier intim, proprietarul reg. de husari Nr. 13 și al multor orduri, a răposat er' dimineața la 5 ore în Sibiu, de o bolă îndelungată de plumă, în etate de 62 ani. El s'a născut la 1834 în Pojun ca fiul unui proprietar de pământ. La 1853 a fost numit sublocotenent er' la 1859 căpitan de cavalerie. În

campania din 1866 contra Prusiei, Galgoczy s'a distins în mai multe lupte și a fost pentru acesta decorat din partea Majestății Sale cu „Corôna de fier ol. 3“. La 1878 a fost numit comandant al regim. de husari Nr. 3; la 1885 general de brigadă, și la 1890 general de diviziune în Clușiu. Înainte cu doi ani a fost încredințat cu conducerea agendelor corpului 12 de armată. Galgoczy a fost un general foarte iubit în armata austro-ungară și a știut să se porțe totdeauna cu taot față de autoritățile și persoanele civile. El lasă după sine o văduvă. Înormântarea decedatului general se va săvârși mâne la 4 ore d. a. și osămintele lui se vor așeza, conform ultimei sale dorințe, imediat lângă mormântul antecesurului său, fostul comandant de corp general de cavalerie, baron Szveteney.

— o —

Congres de psihologie experimentală. Er' s'a deschis în München al treilea congres de psihologie experimentală. România nu este în mod oficial reprezentată la acest congres, însă d-l Binet, directorul laboratorului de psihologie experimentală din Paris, care a fost ținut anul trecut nise conferențe magistrale în București, a trimis la congresul din München pe un tiner român, asistentul său în laboratoriu, d-l N. Vaschide din București, licențiat în litere și filosofie, care făzându-și licența „magna cum laude“ a primit cel mai mare preț dintre cele date anul acesta licențiaților. El va vorbi despre „memoria liniilor“, lucrare făcută în colaborare cu d-l Ferrari, și asupra „localizării suvenirilor, lucrare a sa personală.

— o —

† Nicanor Frateș, protosințelul arhiepiscopesc, care de mult a zăcut bolnav în Bacfalău Săcelelor, după o viață laborioasă de 20 ani ca secretar Consistorial, a fost înormântat ieri în Bacfalău, asistând public — popor și inteligență — foarte numeros din loc și din jur. Nicanor Frateș și-a făcut studiile gimnasiale aici în Brașov și încă ca tiner student s'a distins prin sîrguința sa și bunele sale sentimente.

— o —

Invetători și școlari slovaci la mileniu. Inspectorul școlar Mihail Koszka din comit. Trencin a înșoițat direcțiunea expoziției milenare, că el va duce la expoziția 100—150 invetători și 150—200 școlari slovaci din comitatul Trencinului. Direcțiunea a luat deja toate măsurile pentru transportarea și primirea amintirilor invetători și școlari. Sermani Slovaci!

— o —

Cântăreța Carlotta Felicani, eleva diplomată a Conservatorului din București, care a fost trimisă de M. S. Regina pe propria Sa cheltuială la Viena și la Milano pentru a-și completa studiile musicale, s'a întors în țără și Duminecă seara a cântat în castelul Peleș la Sinaia piese din operele „Barbierului de Sevilla“, „Semiramis“, „Nina“, „Pergolese“, „Puritanii“, „Martha“ ș. a. Artișta a fost viu felicitată.

— o —

Expoziția națională serbescă. Diarele serbesci asigură, că expoziția națională serbescă se va deschide la 1900 în Belgrad, și la ea vor participa următoarele țări: Serbia, Montenegro, Dalmația, Croația, Slavonia, Banat, Bosnia, Herțegovina, Serbia vechiă, și Macedonia.

— o —

Deserțiunea unui honved. Mai alaltăeri un soldat honved din armata ugară, anume Mitran Andrei diș, și Miler András, a trecut — scrie „Timpul“ — pe la Turnu-Roșu fruntaria înarmat, pentru a deserta în România. El s'a prezentat comandantului companiei Riu-Vadului, cerând să i-se înlocuiască a face serviciul militar în armata română deore-ce dincolo i-ar dispăce. Comandatul punctului, cu raportul Nr. 918, l'a înaintat regimentului Văloea, care, desarmându-l, i-a oprit sabia, baioneta și centuronul, apoi l'a predat autorităților administrative locale, spre a face cele legale.

— o —

Petrecerea din Lechința săsescă, ce s'a dat la 19 Iulie n. c., după cum ne comunică d-l cassar I. Morariu, invetător în Uifalău, a succed bine. Petrecerea a fost animată și costumul național bine reprezentat. S'au încasat în total 76 fl. 90 cr., spesele au fost 40 fl., rămânând un venit curat de 36 fl. 80 cr., cari, fiind meniți în favorul bisericeii din Uifalău, s'au și predat curatorului primar al acelei bisericeii.

— o —

Cunună. Ni-se scrie: Dra Anuța Popescu, amabila fiică a d-lui notar Isidor Popescu, își va serba cunună cu d-l Ioan I. Georgia, cleric absolut, la 8 August n. c. în biserica gr. or. din Buteni (com. Arad) la 5 ore p. m. — Dorim ferioire tinerei părechii!

— o —

Musica orășenescă va concerta mâne seară, Joi, érăși la „Pomul verde“. Inceputul la 8 ore. Intrarea 30 cr.

NECROLOG. Ni se anunță din București, că Carl Gärtner, fiul reposatului inginer superior C. Gärtner a încetat din viață în etate de 39 de ani și au fost înormântat er' în cimitierul catolic din București. Adresăm familiei sincerile noastre condolențe.

Literatură.

Din „Biblioteca Nouă“ din Craiova a apărut Nr. 7, conținând vre-o trei schițe drăgălașe, scrise de d-l Sextil Pușcariu. Un număr din „Biblioteca Nouă“ costă 15 bani (8 cr.) Se pôte procura și dela librăria Ciurcu din Brașov.

SCRIRI ULTIME.

Paris, 4 August. Călătoria Țarului și Țarinei în Franța se vede, că e lucru hotărât. Autoritățile din Vichy au primit încunoscinițare, că părechia imperială rusescă va sosi acolo cam pe la mijlocul lunii Decembrie și va petrece în acel oraș 48 de ore. Deja au sosit în Vichy alaltăeri oficerii rusesci, cari caută locuință acomodată pentru Țarul.

Panciova, 4 August. Consiliul comunal de aci a aprobat sentința căpitanului orășenesc, în urma căreia 14 tineri serbi, cari cu ocaziunea serbării milenare demonstraseră cu cocarde serbesci, sunt osândiți la câte două zile arest și 5—10 florinți amendă.

București, 4 August. „Epoca“ de astăzi anunță următoarele: Programul serbărilor de inaugurare a Porților de fier este definitiv stabilit. Impăratul Francisc Iosif, Regele Carol și Regele Alexandru al Serbiei vor lua reședință la băile dela Mehadia în vechile case numite „Franzenshoff“, unde li-se arangiează vre-o 300 de camere. Întăiu vor sosi la Mehadia Regele Carol și Regele Alexandru, apoi după câte-va ore Impăratul Francisc Iosif. La Mehadia se va face o primire oficială celor 3 monarhi; orașul va fi pavoasat numai cu stindarde unguresci.

DIVERSE.

Administrația femeiască. În comunele din America, Decatur și Marcellus: funcționarii comunali sunt esolusiv numai femei. Așa în comunele aceste, cari au câte 1500 locuitori, la toate oficiile se află numai femei, așa de es. judele, notarul, directorul poștei, medicul, preotul etc. toate aceste funcțiuni le ocupă femeile. Ceea ce privește economia, femeile dîc, că aceea e lucru bagatel. Desigur, că în acele comune supuse pantofului femeesc merg lucrurile strună.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

edactor responsabil **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 4 August 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.25
Renta de corone ung. 4%	99.45
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	124.50
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	101.55
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	122.—
Bonuri rurale ungare 4%	97.15
Bonuri rurale croate-slavone.	97.—
Imprum. ung. cu premii	152.50
Losuri pentru reg. Tisei și Segedin.	138.75
Renta de hartie austr.	101.75
Renta de argint austr.	101.75
Renta de aur austr.	123.45
Losuri din 1860.	145.50
Actii de ale Banței austro-ungară.	968.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	386.—
Actii de-ale Banței austr. de credit.	358.75
Napoleonori.	9.50 1/2
Mărci imperiale germane	58.65
London vista	119.45
Paris vista	47.52 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.15
Note italiene.	44.35

Cursul pietei Brașov.

Din 5 August 1896.

Banconote rom. Cump.	9.46	Vënd.	9.49
Argint român. Cump.	9.43	Vënd.	9.45
Napoleon-d'ori Cump.	9.48	Vënd.	9.51
Galbeni Cump.	5.55	Vënd.	5.60
Ruble rusești Cump.	126. 1/2	Vënd.	—
Mărci germane Cump.	58.30	Vënd.	—
Lire turcești Cump.	10.60	Vënd.	—
Soris. fonc. Albina 5%	100.75	Vënd.	101.75

Nr. 1914—1896.

not.

PUBLICAȚIUNE

Din partea subscrierei primării comunale se aduce la cunoștința publică, cumcă pe baza Inaltei concesiuni ministeriale Nr. 2801/L—2 1896 Comuna mare Zărnești vinde pe calea licitațiunii publice și de oferte, în partea din pădure „Nămaia“, conform planului de pădurit aprobat, următorul cuant de lemne și anume:

I. In clasa de exploatare D. seria I departamentul 1 tabla 1 circa 68,210 metri cubici molidv.

II. In clasa de exploatare E. seria I departamentul 1 tabla 1, 2, 4, 7, și 9 circa 38,209 metri cubici molidv și 86,094 metri cubici lemn de fag.

Prețul de strigare se fixează pentru molidv cu 60 (șesedece) cruceri, er pentru fag 10 (dece) cruceri de fiă-care metru cubic.

Ofertele provădute cu timbru de 50 cr. și 10% din prețul de strigare ca vadiu sunt a se înainta subscrierei primării comunale până la începerea licitațiunii verbale, care se va ține Marți la 1 Septemvre st. n. 1896 la 10 ore a. m. în cancelaria primăriei comunale din Zărnești.

Reflectanții sunt rugați a scrie elar în oferte, atât în cifre, cât și în litere prețul oferit de fiă-care metru cubic.

Ofertă se pot face și separat, adecă séu numai pentru molidv, séu numai pentru fag.

Se observă, că la sus numita pădure, care se află în o depărtare de 16 Klm. de Comună, conduce drum, care cu puține spese se pôte aduce în starea cea mai bună și în fine că în Comună se află și stațiune de drum de fier.

Condițiunile de licitațiune se pot vedé în órele oficióse la primăria comunală din Zărnești.

Zărnești, la 20 Iulie 1896.

Primăria comunei Zărnești:

Ioan Șona, Nistor Podar,
primar. 1027,3—3 notar.

Nr. 11049—1896.

PUBLICAȚIUNE.

Cu tótă abundența apei contra-se în apeductul orășenesc, se miset totuși lipsa de apă.

Spre acest scop se provócă toți consumenți de apă, că mai cu sémă în saisonul de vară, se se abțină de or-ice risipă de apă, de óre-ce în altfel de casurí pedepsirea astorfel de consumenți se va dispune cu tótă asprimea.

Întimplese risipa de apă parte prin lăsarea deschisă a pipei de apa instalată în case, parte prin curgerearea fără vr'un scop a apei în canalurí, sau în urma relei întreținerí a instalațiunilor în case, sau în urma neconcesei stropirí a grădinilor, unde nu se află hydrometru, autoritatea va purcede cu cea mai mare strictetă în contra celor vinovați.

Organele administrațiunei apeductului, cât și acele ale poliției au căpătat mandatul, ca se controleze tóte instalațiunile de apă din case, arătând orice inconvenient aflat.

Se invită acei interesați, ca se dea autorității în această direcțiune tot posibilul concurs, arătând astfel de inconveniențe séu verbalmente, séu scripturistice oficiului orășenesc economic (strada Porții Nr. 63, etagiul al doilea).

În cazul când chiar și aceste dispozițiuni nu vor avé rezultatul dorit, atunci se va simți acest magistrat în ultima linie silit, că pe temeiul statutului pentru apă se dispună pe timp nedeterminat închiderea apeductelor private. O dispozițiune deci, care în interesul general este de a se ocoli.

Brașov, 23 Iulie 1896.

1002,3—3 Magistratul orășenesc.

Sz. 2675—1896.

szlgb.

Pályázati hirdetmény!

Fogaras vármegye Törösvári járáshoz bekebelezett Szohodol, Törösvár és Predeal községekből álló Alsó-Törösvári körjegyzőség elnevezése alatt s Törösvárt a központi épületben való székhelylyel, lemondás folytán üresedésbe jött körjegyzői állomás betöltésére ezennel pályázat kiíratik.

Felhivatnak tehát mind azok kik ezen évi 500 frt. pénzberfizetés, szabad lakás 68 frt. utazási és 20 frt. irodai átalánnyal a szabály rendelet szerinti mellékjövédellemmel és az állami anyakönyvek vezetéseért évi 60 fr. tiszteletdíjjal javadalmazott állomást elnyerni ohajtják, hogy az 1883. évi I. t. cz. 6. §-ában körülírt kellekeket igazoló okmányokkal felszerelt pályázati folyamodványaikat f. évi Augustus hó 31. napjáig bezárolag annál s inkább adják be mivel a későbbben érkező kérvények figyelembe vétettni nem fognak.

A magyar államhivatalos nyelven kívül a román nyelvnek alapos tudása okvetlenül szükséges és az okmányokkal igazolandó.

A választás megtartás napja a kitűzött határidő betelte után fog kitűzetni.

Törösvárt, 1896 évi július hó 31-én.

Urdea,
szolgabíró.

1039,1—3.

O casă de vânzare

în Brașovul vechiu, strada lungă Nr. 117, se află de vânzare

o casă cu grădină.

Vânzarea din mână liberă. Casa are 5 odăi, 2 bucătării, pivniță, pod, remesă etc.

Grădina e bine lucrată.

Pentru informațiuni amănunțite a se adresa la D-I. SCHMID, Brașovul vechiu, strada lungă Nr. 75.

O specialitate naturală neprețuibilă

este apa minerală alcalin-accidă bicarbonată

Isvorul „MATILDA“ de Bodok,

care după experiențele făcute sau dovedit ca o apă medicinală prea eficace și plăcută, mai ales: la conturbări de mistuire, maladiile stomacului, a rinichilor, a beșicii udului și ale organelor respiratoire etc.

Borviz de primul rang

care prin limpezitatea sa rară și prin conținutul seu mare în acid carbonic natural—de un gust și efect prea plăcut și binefăcător—va îndeplini chiar și pretensiunile cele mai delicate, ca cum nici o altă apă minerală.

DEPOSIT PROPRIU în Brașov: strada Căldărarilor Nr. 68, în Sibiu, Sighișora și în Alba-Julia: la D-I I. B. Misselbacher sen., în Cluj: la Segesváry és társai, în Deva: la Balog Gyula, în Oreștie: la Németh János.

Cu tótă stima:

Administrațiunea isvorului „MATILDA.“

1025,5—100

JOSEF GYÖRGY,
(comit. Háromszék). Bodok. (Transilvania).

ABONAMENTE

LA

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețulu abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni.	3 fl. —
Pe șese luni.	5 fl. —
Pe ună ană.	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni.	10 fr.
Pe șese luni.	20 fr.
Pe ună ană.	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe ană.	2 fl. —
Pe șese luni.	1 fl. —
Pe trei luni.	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe ană.	8 franci.
Pe șese luni.	4 franci.
Pe trei luni.	2 franci.

Abonamentele se facu mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Omnii, carí se vorú abona din nou, se binevoiescă a scrie adresa lámuritú și a aráta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

- Dela Pesta la Brașov:
  - Tr. accelerat: 5 ore 07 m. diminéta.
  - Trenul de persóne: 8 ore diminéta.
  - Trenul accel.: 2 ore 9 min. după am.
  - Trenul mixt: 10 ore 25 minute séra.
- Dela Bucuresci la Brașov:
  - Trenul accel.: 2 ore 18 min. după am.
  - Trenul mixt: 5 ore 20 m. după améđi.
  - Trenul de persóne: 9 ore 8 minute séra.
  - Trenul accel.: 10 ore 19 minute séra.
- Dela Zărnești la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)
  - Trenul mixt: 7 ore 44 min. diminéta.
  - Trenul mixt: 1 órá 29 min. după am.
  - Trenul mixt: 8 ore 31 min. séra.
- Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.
  - Trenul de pers.: 8 ore 15 min. dimin.
  - Trenul de persóne: 1 órá 46 m. d. am.
  - Trenul mixt: 7 ore 12 min. séra.
- Dela Sinaia la Brașov*)
  - Trenul de persóne 7 ore 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

- Dela Brașov la Pesta
  - Trenul mixt: 5 ore 8 min. diminéta.
  - Trenul accel.: 2 ore 45 min. după am.
  - Trenul de persóne: 7 ore 43 min. séra.
  - Tr. accelerat: 10 ore 26 min. séra.
- Dela Brașov la Bucuresci:
  - Trenul de pers.: 3 ore 55 min. dimin.
  - Tr. accelerat: 5 ore 14 m. dimin.
  - Trenul mixt: 11 ore înainte de améđi.
  - Trenul accel.: 2 ore 19 min. după am.
- Dela Brașov la Zărnești. (Gara Bartolomeiu.)
  - Trenul mixt: 8 ore 35 min. diminéta.
  - " " 4 " 55 m. după am.
  - Trenul mixt: 4 ore 30 min. dim.
- Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.
  - Trenul de persóne: 3 ore 1 după am.
  - Trenul mixt: 8 ore 50 minute dimin.
  - Trenul de pers.: 5 ore 20 min. dimin.
- Dela Brașov la Sinaia*)
  - Trenul de persóne 6 ore 40 min. séra.

*) Acest tren circulézá unmai Joia Dumineca și la sərbători.